

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

La frustració al límit de Croàcia

Un gol de Zaccagni en el minut 98 deixa els croats pendents d'un miracle i dona el segon lloc a Itàlia, rival de Suïssa en els vuitens

Ferran permet fer el ple de 9 punts a Espanya i deixa Albània últim (1-0)

Mbappé torna amb França en la lluita per ser líder contra els Països Baixos

El Girona viu un dels parèntesis més llargs abans d'afrontar la temporada de l'engrescador i exigent debut en la Champions

Els jugadors que no són a l'Eurocopa ni a la copa Amèrica tenen 47 dies de descans entre l'últim partit i l'inici de la pretemporada

TOT ARRIBARÀ

ORIOAL ALSINA EXENTRENADOR I EXDIRECTOR ESPORTIU DEL LLAGOSTERA

“No crec que es repeteixi un cas com aquell de fa 10 anys”

►► **EL GIRONA TRASPASSA EL CENTRAL PERUÀ CALLENS A L'AEK D'ATENES**

FUTBOL

El futbol català, sense equips a 2a A i amb dos a 1a FEF després d'un 'play-off' negre

GIRONA FC

Dies per recarregar-se

DESCANS • El Girona està en ple període de vacances després de jugar l'últim partit el 24 de maig i no tornarà a l'activitat fins al 10 de juliol **A PRIMERA** • Els estius entre temporades en l'elit solen ser llargs, superant el mes i mig de parèntesi

Joel Sebastian
GIRONA

La plantilla del Girona s'ha ben guanyat unes bones vacances. Bones i llargues, ja que la competició es va aturar per a ells el 24 de maig, amb el duel espectacular contra el Granada a Montilivi (7-0), i no es tornaran a vestir de curt fins al 10 de juliol, quan estan citats per passar les corresponents proves mèdiques i iniciar la pretemporada del curs 2024/25. En total, 47 dies de descans que segur que els futbolistes aprofitaran per desconnectar i estar amb els seus per tornar amb energies renovades i afrontar la que serà també una temporada històrica, amb la participació en la Champions League a més dels reptes habituals en la lliga i la copa del Rei.

Habitualment, durant els descansos entre temporades en la màxima categoria, els futbolistes gaudeixen d'un tram llarg d'inactivitat de la competició –no total, ja que els preparadors físics i recuperadors posen deures a tothom amb plans especials d'entrenament–. Entre el primer any i el segon any a primera, l'equip gironí va tenir 51 dies de descans, superats per l'estiu posterior amb el club descendit i 53 dies d'aturada. L'estiu passat, el parèntesi dels de Michel va ser de 38 dies i aquest, de 47, un temps suficient per recarregar piles i tornar amb aires renovats a la gespa i amb dies de sobres per a planificar i tancar les operacions iniciades per disposar al més aviat possible de les peces demanades pel tècnic, tot i que aquest aspecte depèn d'altres factors no controlables que ho solen dilatar tot en tots els equips.

Molt diferents eren les aturades estivals del Girona en els cursos en els quals participava en el play-off d'ascens i arribava a la final. Per exemple, el 2020, els gironins, comandats per Francisco Rodríguez, van gaudir de 17 dies, i això que la competició per a ells va comen-

Iván Martín, Portu i Savinho, alegres durant una sessió d'entrenament del curs ja acabat a La Vinya ■ GIRONA FC

Desconnexió

Aquest estiu serà el tercer amb més dies de vacances per a l'equip dels últims dotze

çar més tard que per a la resta, ja que la pandèmia del coronavirus els va fer acabar amb derrota en la final contra l'Elx i amb més d'un mes de diferència que la resta d'equips de plata. L'estiu següent, el de la transició amb Michel, la plantilla va tenir 24 dies després de la patxada contra el Rayo Vallecano, i ja amb l'ascens al sac i una tercera final del play-off consecutiva, l'estiu del

Les últimes deu aturades

Aturada del 2014	39 dies	Aturada del 2022**	22 dies
Aturada del 2015	31 dies	Aturada del 2023	38 dies
Aturada del 2016	34 dies	Aturada del 2024	47 dies
Aturada del 2017	37 dies		
Aturada del 2018	51 dies		
Aturada del 2019	53 dies		
Aturada del 2020*	17 dies		
Aturada del 2021	24 dies		
Aturada del 2022	22 dies		

*La pandèmia va fer acabar tard la competició i el Girona va gaudir de dies extra amb la lliga començada

**El mundial de Qatar disputat entre el novembre i el desembre va obligar els equips a aturar l'activitat

2022, el Girona va tenir 22 dies d'aturada, curiosament els mateixos que uns mesos després van tenir per la disputa del mundial de Qatar en plena competició, entre els mesos de novembre i desembre.

Casos particulars

No tota la plantilla va abai-

xar la persiana en la campanya 2023/24 i se'n va anar de vacances a diversos punts del món. Daley Blind, amb els Països Baixos; Viktor Tsygankov i Artem Dovbyk, amb Ucraïna, i Ladislav Krejci, amb Txèquia, estan participant en l'Eurocopa i després d'acabar la lliga ja es

Excepcions

Blind, Tsygankov, Dovbyk, Yangel i Krejci s'afegiran al grup més enllà del 10 de juliol

van incorporar a les concentracions de les seleccions respectives –Krejci també– i, a més, Yangel Herrera, que participarà amb Veneçuela en la copa Amèrica, que es disputa als Estats Units, també allargarà la temporada, fet que l'obligarà a descansar més tard i a reprendre la marxa, com els europeus, amb l'equip ja rodat i amb almenys un parell de setmanes de pretemporada

ja completades. En cas de tornar a la disciplina gironina, Savinho i Yan Couto, amb el Brasil, i el peruà Alexander Callens, que encara pertany al club i tornarà després d'una cessió a l'AEK d'Atenes, també tornaran a terres gironines més enllà del 10 de juliol fixat per al gruix de la plantilla. Tots ells jugaran també la copa Amèrica, però si seran part de la plantilla del Girona és, a dia d'avui, una incògnita.

Qui no jugarà la competició serà Luciano Rodríguez, tot i que n'era un candidat ferm amb l'Uruguai. Això ajudarà la pròxima incorporació del club a afegir-se als companys al més aviat possible per iniciar el període d'adaptació amb temps. ■

La millor Protagonistes 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, **13**, 14, 15, 16, 17...

Paulo Gazzaniga, celebrant la victòria contra el Betis a Montilivi ■ EFE

L'únic indiscutible

FIX SOTA PALS • Gazzaniga ha jugat tots els minuts de lliga d'aquesta temporada **SÒLID** És el tercer porter de la lliga que més xuts atura per partit

Alma Vail
GIRONA

Paulo Gazzaniga (Murphy, 1992) és l'únic jugador que no s'ha perdut cap partit de la millor temporada del Girona. 38 de 38 titularitats. 3.420 minuts. Aleix García i Savinho només se n'han perdut un cada un. Però el porter argentí és l'únic indiscutible de Michel. Des que l'any passat en l'onzena jornada davant l'Osasuna Michel va decidir fer entrar en l'onze titular Gazzaniga en comptes de Juan Carlos, no s'ha perdut cap minut de lliga. En copa, en canvi, aquest any no ha disputat ni un minut. Els blanc-i-vermells han fet una evolució en defensa impressionant. I a més, amb l'estil de joc de Michel, que escridassa Gazzaniga si tira una sola pilota amunt, el de Murphy

també s'endú part del mèrit del rècord dels 85 gols a favor. Amb el seu joc de peus, molt millorat aquest curs, és el primer davanter i l'últim defensa. S'ha consolidat a la porteria i, tot i els 46 gols en contra, s'ha reivindicat amb un percentatge de parades del 73,1% que, en parades

De rècord Gazzaniga ha superat la millor marca de porteries a zero que havien deixat Gorka i Bono (11)

per partit, el deixa com el tercer porter de la competició que més en para (3,3), darrere de Filip Jörgensen, del Vila-real, i Luis Maximiliano, de l'Almeria. El 13 del Girona encadena les últimes 16 porteries a zero gironines; 12 d'aquest curs i 4

del passat, que són totes les que es van aconseguir. Aquesta campanya ha superat el rècord dels blancs-i-vermells a primera. L'últim era d'11 entre Gorka Iraizoz (2) i Bono (9) la primera temporada a primera (2017-18). En penals aquest any n'ha parat un dels set que li han xutat. El de Sandro en la visita a Las Palmas, i amb l'excel·lència que ho va fer amb la cara. Va ser una de les porteries a zero (0-2). Gazzaniga ha fet intervencions providencials que faran que els curs que ve tingui avantatge per ser el porter titular. Tot i això, el club vol fixar un segon porter que li pugui fer la competència, tenint en compte que s'hauran de jugar tres competicions. Però Gazzaniga és l'indiscutible; tant, que aquest febrer, tot i que encara tenia contracte fins al 2025, l'hi van renovar fins al 2027. ■

Traspassat. El central peruà continuarà en el conjunt grec, que pagarà una quantitat simbòlica, després de la cessió d'aquest curs

Callens, a l'AEK d'Atenes i deixa un pessic

O. Robiró
GIRONA

Capítol resolt. El Girona haurà de col·locar més d'un jugador amb contracte aquest estiu perquè no entra en els plans del curs que ve, com pot ser el cas de Manu Vallejo o d'alguns joves formats en el club, però el primer nom ja s'ha esborrat de la llista. I és que el club gironí va fer oficial ahir el traspàs d'Alexander Callens a l'AEK d'Atenes, on ja havia jugat cedit aquesta temporada. El central peruà, de 32 anys, tenia contracte fins al 2025, però ja no va entrar en els plans de Michel per aquest curs i tampoc tenia cap opció de quedar-se en l'equip per afrontar el repte de l'estrena en la Champions League. El bon rendiment que ha tingut aquesta temporada amb el conjunt grec, en què ha disputat 25 partits i ha marcat dos gols, i que ha acabat en la segona posició de la lliga i jugarà la Conference League el curs que ve, ha fet que el club es plantegés executar l'opció de compra que tenia sobre el central del Girona. No ho ha fet, i és que estava estipulada en uns 700.000 euros, però sí que ha negociat les condicions per acabar pagant una mica menys de la meitat pel traspàs de Callens.

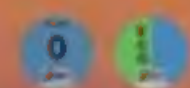

Callens, en un partit d'aquest curs ■ AEK FC

El Girona, doncs, ingressa un pessic, per petit que sigui, que li permet treure rendiment econòmic d'un futbolista que va arribar lliure el gener del 2023 després de finalitzar el seu contracte amb el New York City de la MLS. Les baixes que tenien els de Michel en defensa van provocar que Quique Cárcel mogués cel i terra per reforçar la posició de central en el mercat d'hivern a baix cost, i es va acabar apostant per un jugador que es coneixia bé dins del City Group i que ja havia jugat a Espanya amb la Real Sociedad i el Numància. A l'hora de la veritat, però, el peruà no va acabar d'arrelar a Montilivi i només va jugar 116 minuts repartits en sis partits, cap d'ells de titular. ■

LES APARENCES NO ENGANYEN

NOVA GAMMA TOYOTA C-HR
HYBRID I ENDOLLABLE

FIN A
15

ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C/ Antoni Barnés i Gultresa, 8 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. d'Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Gamma Toyota C-HR Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 105 - 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 - 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 19 - 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 - 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

L'home de la màscara

ESPERAT • Kylian Mbappé tornarà avui amb França, després de reposar en l'últim partit a causa de la fractura al nas que es va fer en l'estrena **CONDICIONAT** • L'atacant jugarà amb una protecció a la cara a la qual s'està acostumant els aquests dies

Carles González
BARCELONA

Kylian Mbappé està de retorn. Després de trencar-se el nas en el primer partit contra Àustria (triomf de França 1-0), l'atacant del Real Madrid va reposar amb els Països Baixos (empat 0-0), però avui, contra Polònia, ja eliminada, i amb el lideratge del grup en joc, s'encontreu que torni a jugar. Al capità *bleu* el motiva l'Eurocopa més que cap altra cosa, ara mateix, i no es vol perdre més partits. I és que Mbappé, que ja ha guanyat un mundial (2018) i una Nations League (2021) amb el combinat francès, té una espina amb el torneig continental. "És una competició que no guanyem des de fa 24 anys", va dir abans de l'inici del campionat. "Per mi l'Eurocopa és més difícil que la copa del món, tot i que hi ha molta més pressió en un mundial", va indicar l'atacant de 25 anys, màxim golejador del mundial 2022, que no ha marcat mai en una Eurocopa (va jugar la del 2020 i ara juga aquesta).

El dorsal 10, doncs, a més, es vol destapar aquesta tarda (18 h) en pot ser l'oportunitat. Ho farà, però, condicionat, fins al final del torneig, amb una màscara a la cara per protegir la lesió que es va fer al nas. Després, s'haurà d'operar. Ja fa dies que està entrenant amb la protecció per tal d'adaptar-s'hi. D'aquesta manera, s'unirà a la llista de jugadors emmascarats, cada cop més extensa en el futbol actual. Fa més d'una dècada Carles Puyol era una rara

Kylian Mbappé, durant un entrenament de la selecció francesa ■ EFE

avis quan, en més d'una ocasió, va haver de jugar amb un artefacte d'aquest tipus al rostre, a causa d'alguna lesió, però ara ja és un fet habitual. La gran evolució que hi ha hagut últimament en la producció d'aquests productes n'és la causa. Ara es fabriquen adaptats a l'estructura facial de cada futbolista i tenint en compte la lesió que té, perquè no és el mateix una afecció al pòmul o a la mandíbula que al nas, com

és el cas de Mbappé. Fetes de fibra de carboni, perquè siguin lleugeres, s'utilitza una tecnologia d'escaneig 3D per fer al disseny, per tal que quedi ben adaptada al rostre del jugador, previnint de qualsevol cop que li pugui afectar la zona danyada i sigui al més còmode possible. Aquest últim aspecte, el de la comoditat, és el més difícil d'aconseguir. Al final, el futbolista està avesat a no portar res a la cara i, a més de la molestia que

pot causar ja de si mateixa, en ocasions li afecta l'angle de visió. Aquesta temporada, Ronald Araújo, en el Barça-Girona, va palesar això mateix, començant l'ementat enfrontament amb una màscara i acabant-lo sense, després de treure-se-la amb el joc iniciat. En ocasions, és clar, pot ser molesta. "Quan em ve la pilota, de vegades és estrany, perquè no la veig bé; no és que em molesti gaire, però no és el millor", va manifestar el da-

La frase

“S'està acostumant a jugar amb màscara, que li varia una mica la visió”

Didier Deschamps
ENTRENADOR DE FRANÇA

vanter del Tottenham Heung-Min Son quan li va tocar dur-ne una la temporada passada a causa d'una lesió al rostre. "Si depenqués només de mi, jugaria sense, però els meus pares, la meua família i els meus amics estan preocupats, perquè és un risc si algú em colpeja una altra vegada", va explicar aleshores el sud-coreà.

Tot i això, n'hi ha d'altres que no els importa en absolut. És el cas de Victor Osimhen. L'octubre del 2021, el punta del Nàpols es va fer una lesió facial, va haver de ser operat i va tornar amb màscara. Des d'aleshores, no se l'ha tret. "Està perfectament curat, encara està fent servir la màscara protectora perquè li dona una sensació de seguretat", va manifestar, ja fa dos anys, el metge que el va tractar, Roberto Ruggiero. La realitat és que el nigerià la continua portant, ja és com un tret identitari seu i, és clar, no li fa nosa. Cadascú, òbviament, és un món. Mbappé, mentrestant, fa esforços per habuitar-se'hi. "Tot va en la direcció correcta. L'hematoma disminueix cada dia i s'està acostumant a jugar amb màscara, que li varia una mica la visió", va manifestar l'entrenador Didier Deschamps. ■

Grup D. França i els Països Baixos necessiten guanyar i mirar la diferència de gois per obtenir el primer lloc

'Bleus' i 'oranjes', per ser primers

C.G.
BARCELONA

França
Polònia

FRANÇA: Maignan; Koundé, Saliba, Upamecano, Theo Hernández; Kanté, Rabiot, Griezmann; Dembélé, Thuram i Mbappé.

POLÒNIA: Skorupski; Frankowski, Bednarek, Dawidowicz, Kiwior, Zalewski; Moder, Sisz, Zielinski; Lewandowski i Piątek.

ÀRBITRE: Marco Guida (italià) amb Catalin Poga (romanes) al VAR.

ESTADI: Westfalenstadion de Dortmund (62.000 espectadors).

HORARI I TV: 18 h (La 1).

Països Baixos
Àustria

PAÏSOS BAIXOS: Verbruggen; Dumfries, Van Dijk, De Vrij, Aké; Schouten, Reijnders, Xavi Simons; Frimpong, Memphis i Gakpo.

ÀUSTRIA: Pentz; Posch, Lienhart, Trauner, Mwene; Seiwald, Grillitsch; Baumgartner, Laimer, Sabitzer; i Arnautovic.

ÀRBITRE: Ivan Kružliak (eslovac) amb Christian Dingert (alemany) al VAR.

ESTADI: Olympiastadion de Berlín (71.000 espectadors).

HORARI I TV: 18 h (La 2 / TDP).

Grup C. El tècnic d'Anglaterra, molt criticat pel joc de l'equip que dirigeix, aspira contra Eslovènia a guanyar per assolir el lideratge i a convèncer

Southgate, en el punt de mira

Carles González
BARCELONA

Guanyar –per avançar– i convèncer –per apaivagar els ànims–. A això aspira Gareth Southgate amb Anglaterra avui (21 h) contra Eslovènia. I és que el tècnic

està sent molt criticat, en aquest inici de torneig, pel joc que està oferint l'equip que ell dirigeix. La realitat és que amb una plantilla farcida de talent, el combinat britànic està protagonitzant actuacions molt decebedores, amb un triomf

pirric (1-0) amb Sèrbia i un empat (1-1) amb Dinamarca. No obstant, els *three lions* depenen d'ells mateixos per ser primers d'un grup en què tots –tant Eslovènia, com Dinamarca i Sèrbia, que s'enfronten– es classificaran si guanyen. ■

Gareth Southgate en una sessió d'Anglaterra ■ EFE

Anglaterra
Eslovènia

ANGLATERRA: Pickford; Walker, Stones, Guehi, Trippier; Rice, Alexander-Arnold, Bellingham; Saka, Kane i Foden.

ESLOVÈNIA: Oblak; Kamnikar, Bijol, Draskovic, Janza; Stojanovic, Cerin, Els-nik, Mlakar; Sesko i Sporar.

ÀRBITRE: Clement Turpin (francès) amb Willy Delajod (francès) al VAR.

ESTADI: Cologne Stadium de Colònia (42.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La 1).

Dinamarca
Sèrbia

DINAMARCA: Schmeichel; Møller, Andersen, Vestergaard, Christensen, Kristensen; Eriksen, Hjulmand, Højbjerg; Højlund i Wind.

SÈRBIA: Rajkovic; Milenkovic, Veljkovic, Pavlovic; Zivkovic, Ilic, Milinkovic-Savic, Mladenovic; Tadic, Mitrovic i Vlahovic.

ÀRBITRE: François Letexier (francès) amb Fedayi San (suís) al VAR.

ESTADI: Allianz Arena de Múnic (66.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La 2 / TDP).

Grup B. El combinat balcànic veu com Itàlia li arrabassa el segon lloc, amb un empat en el minut 98, i queda gairebé eliminat, pendent dels tercers dels altres grups. Albània perd amb Espanya i sí que està fora

Croàcia necessita un miracle

1 Croàcia
1 Itàlia

CROÀCIA: Lovren, Stanić, Sutalo, Pongračić, Gvardiol, Kovačić (Nanuses, 70), Brzović, Modrić (Major, 80), Pasalic (Budić, 46), Kramarić (Juranović, 90) i Sudac (Perić, 70).

ITÀLIA: Donnarumma, Di Lorenzo, Bastoni, Calafiori, Darmian (Zaccagní, 87), Di Marco (Chiesa, 57), Jorginho (Fagioli, 80), Barella, Pellegrini (Frattesi, 46), Reşegol i Raspadori (Scamacca, 75).

GOLS: 1-0 (55) Modrić; 1-1 (98) Zaccagní.

ÀRBITRE: Danny Makkelie (neerlandès).
T.G.: a Pongračić, Stanić, Modrić, Brzović, Sudac i Nanusec, de Croàcia; a Calafiori i Fagioli, d'Itàlia. **T.V.:** cap.

Carles González
BARCELONA

Croàcia té gairebé els dos peus fora de l'Eurocopa. El combinat balcànic, avesat a transcendir en les darreres grans cites (subcampanya i tercera en les copes del món del 2018 i el 2022 i vuitens de final en les eurocopes 2016 i 2020), s'aferra a un miracle en aquesta per ser a la següent fase. I és que l'equip

Els jugadors de Croàcia, amb Luka Modrić en primer pla, capcots al final del matx ■ EFE

entrenat per Zlatko Dalić necessitava una victòria ahir contra Itàlia per classificar-se com a segona i fins al minut 98 l'estava assolint, però aleshores va emergir Mattia Zaccagní per, amb un golàs, frustrar-ho tot. El futbolista del Lazio, que feia pocs minuts que era la gespa, va capgirar-ho tot amb l'em-

pat definitiu (1-1), ja que si fins aquell instant Croàcia es classificava, Itàlia es complicava la vida, ja que quedava tercera, a l'espera dels punts que fessin els altres tercers.

Amb la diana de Zaccagní doncs, l'azzurra va assegurar-se la segona posició i l'accés a vuitens de final, on s'enfrontarà amb

Suïssa, en la que és, de moment, l'única eliminatòria de la següent fase confirmada. Per ser-hi, Croàcia ha de passar com una de les quatre millors terceres, cosa que ara sembla més que remota, ja que només ha sumat 2 punts. El lament de Luka Modrić al final de l'enfrontament era el reflex de tot plegat.

Vuitens de final

Itàlia se les haurà amb Suïssa, en la que és l'única eliminatòria confirmada

Als 38 anys, serà segurament el seu últim gran torneig de seleccions. Amés, el capità dels balcànics havia estat l'autor del gol amb el qual s'havia avançat Croàcia en la segona meitat (55'), en la jugada següent després que ell mateix hagués fallat un penal, que li va aturar Gianluigi Donnarumma. El porter italià està estirant en la competició de l'equip que entrena Luciano Spalletti, mancat de joc i també de talent. Molt hauran de millorar els italians, que defensen corona com a vigents campions, per acostar-se a l'èxit de fa tres anys. ■

BREUS

S'acaba l'Eurocopa per a Varga. Barnabás Varga ja no jugarà més a l'Eurocopa, mentre la seva selecció, Hongria, espera a veure si es classifica per als vuitens com una de les millors tercers. El futbolista, que va haver de ser evacuat amb ambulància en l'Hongria-Escòcia de diumenge després d'un xoc, té una commoció cerebral i es va trencar diversos ossos de la cara. Varga, que va sortir de l'estadi ja estable, podria ser operat. D'altra banda, la UEFA va respondre a les crítiques que va rebre de l'expedició hongaresa, que es va queixar que l'atenció mèdica va trigar massa: "La intervenció del metge de l'equip es va produir als quinze segons de l'incident, seguida immediatament pel segon metge de l'estadi, per fer una primera avaluació de la lesió i oferir el tractament adequat, segons els procediments mèdics habituals." ■

Gol de Ferran i debuts de Fermín i Raya

Un gol de Ferran Torres, a passada de Dani Olmo, va donar al combinat estatal la victòria (0-1) contra Albània, que es va acomiadar del torneig. Havia de guanyar el conjunt que entrena Sylvainho per classificar-se i, tot i que va competir, no li va servir. Els albanesos fan les maletes amb un punt, però havent mostrat bona imat-

ge, perdent dos enfrontaments per la mínima, contra Espanya i Itàlia, i empatant-ne un altre contra Croàcia.

Per a l'equip dirigit per Luis de la Fuente, ja amb el bitllet a vuitens com a primer de grup garantit, no hi havia res en joc ahir a Düsseldorf. És per això que el tècnic va decidir fer rota-

cions i fer jugar tots els que, fins llavors, no havien tingut minuts. Només el tercer porter, Àlex Remiro, no ha participat. Això va propiciar els debuts en Eurocopa del sentinella català David Raya, que va estar molt encertat, amb tres aturades providencials, i també del blaugrana Fermín López, que va entrar en el minut 62. D'aquesta manera, la selecció espanyola accedeix a la següent fase amb ple de triomfs i amb la porteria a zero. ■

Ferran Torres i Dani Olmo s'abracen ■ EFE

0 Albània
1 Espanya

ALBÀNIA: Strakosha; Balliu, Ajeti, Djimsiti, Mitaj; Ramadani, Asllani; Asani (Muçi, 80), Laci (Berisha, 70), Bajrami (Hoxha, 70); i Rey Manaj (Broja, 59).

ESPANYA: Raya; Jesús Navas, Vivian, Laporte (Le Normand, 46), Grimaldo; Zubimendi, Mikel Merino, Dani Olmo (Baena, 84); Ferran Torres, Oyarzabal (Fermín, 62) i Joselu (Morata, 72).

GOLS: 0-1 (13) Ferran Torres.

ÀRBITRE: Glenn Nyberg (suec).
T.G.: a Bajrami i Berisha, d'Albània; a Vivian, d'Espanya. **T.V.:** cap.

Canvi per lesió a la porteria de Turquia. El porter de la selecció turca Dogan Alemdar va fer-se un trencament del lligament encreuat anterior del genoll esquerre durant un entrenament i serà baixa a l'Eurocopa. A causa d'això, cosa que permet la normativa amb les lesions greus de porters, el tècnic Vincenzo Montella va convocar Muhammed Sengezer per substituir-lo. ■

Grup A	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Alemanya	3	2	1	0	8	2	7
Suïssa	3	1	2	0	5	3	5
Hongria	3	1	0	2	2	5	3
Escòcia	3	0	1	2	2	7	1

Golejadors: 2 gols: Musakhi (Albania); 1 gol: Wend, Kwaku, Coni (Alemanya); Uch, Aebischer, Ertok, Nasser, Shani (Suïssa); Varga i Gabor (Hongria); Karaman i Smith (Escòcia).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
14/06	5-1					
15/06						
16/06	1-3					
19/06	2-0					
19/06	1-1					
23/06	1-1					
23/06	1-1					
23/06	0-1					

Grup D	J	G	E	P	GF	GC	Pt
P. Baixos	2	1	1	0	2	1	4
França	2	1	1	0	1	0	4
Àustria	2	1	0	1	3	2	3
Polònia	2	0	2	2	5	0	0

Golejadors: 1 gol: Weghorst i Gakpo (Països Baixos); Trauer (França); Baumgartner, Arnautovic (Àustria); Sulka i Piatek (Polònia).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
16/06	1-1					
17/06	0-1					
17/06	1-3					
21/06	1-1					
22/06	0-0					
25/06 18 h (La 2/ TDF)	1-1					
25/06 18 h (La 1)	1-1					

Grup B	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Espanya	3	3	0	0	5	0	9
Itàlia	3	1	1	1	3	3	4
Croàcia	3	0	2	1	3	6	2
Albània	3	0	1	2	3	5	1

Golejadors: 1 gol: Morata, Fabián, Carvajal i Ferran Torres (Espanya); Bastoni, Barella i Zaccagní (Itàlia); Bajrami, Laci i Gjasula (Albània); Kramarić i Modrić (Croàcia).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
15/06	3-0					
15/06	2-1					
19/06	2-2					
20/06	1-0					
24/06	1-1					
24/06	0-1					

Grup E	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Bèlgica	2	1	0	1	2	1	3
Romania	2	1	0	1	3	2	3
Eslovàquia	2	1	0	1	2	2	3
Ucraïna	2	1	0	1	2	4	3

Golejadors: 2 gols: Schranz (Eslovàquia); 1 gol: Telenians i De Bruyne (Bèlgica); Stanca, Marin i Dragus (Romania); Shaparenko i Yaremchuk (Ucraïna).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
17/06	3-0					
17/06	0-1					
21/06	1-2					
22/06	2-0					
26/06 18 h (La 2/ TDF)	X-X					
26/06 18 h (La 1)	X-X					

Grup C	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Anglaterra	2	1	1	0	1	0	4
Dinamarca	2	0	2	0	1	2	2
Eslovènia	2	0	2	0	1	2	2
Sèrbia	2	0	1	1	0	1	1

Golejadors: 1 gol: Eriksen, Hjulmand (Dinamarca); Ruz, Ramić (Eslovènia); Bellingham i Kane (Anglaterra); i Jovic (Sèrbia).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
16/06	1-1					
16/06	0-1					
20/06	1-1					
20/06	1-1					
25/05 21 h (La 1)	X-X					
25/05 21 h (La 2/ TDF)	X-X					

Grup F	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Portugal	2	2	0	0	5	1	6
Turquia	2	1	0	1	2	4	3
R. Txeca	2	0	1	1	2	3	3
Geòrgia	2	0	1	1	2	4	1

Golejadors: 2 gols: Mikautadze (Geòrgia); 1 gol: Altintop, Murić i Čačić (Turquia); Bernardo, Bruno i Conceição (Portugal); i Schick i Pavol (R. Txeca).

J	G	E	P	GF	GC	Pt
18/06	3-1					
18/06	2-1					
22/06	1-1					
22/06	0-3					
26/06 21 h (La 2/ TDF)	X-X					
26/06 21 h (La 1)	X-X					

Oriol Alsina EXENTRENADOR I DIRECTOR ESPORTIU DEL LLAGOSTERA QUE VA PUJAR A SEGONA A EL CURS 2013/14

“Va ser una història única”

L'ASCENS • “La mentalitat de l'equip era extrema i tots els jugadors van rendir per sobre de les seves possibilitats”

MOLT VALOR • “Competíem contra clubs amb molts més mitjans. No hi ha un cas igual i no crec que torni a passar”

Oriol Robiró
GIRONA

Només quatre equips de la demarcació gironina han jugat en el futbol professional. L'últim que s'hi va estrenar va ser, fa deu anys, el Llagostera, que va protagonitzar una de les històries més úniques del futbol passant de 2a regional a 2a divisió A en deu anys. Després de guanyar la lliga de 2a divisió B, els gironins van perdre contra el Racing en el *play-off* de campions, però en la segona oportunitat no van fallar, i van pujar contra el Nàstic el 22 de juny del 2014. Oriol Alsina, l'entrenador i director esportiu, va ser el gran artífex d'aquells èxits.

Fa deu anys de l'ascens del Llagostera a 2a divisió A. Com ho recorda?

Ja fa molt temps, però durant aquests deu anys sempre hi ha moments en què te'n vas recordant i en parles amb la gent que va formar part de tot allò. Sempre hi ha algunes trucades, i ara que ha fet deu anys n'hi ha hagut més. Una de les coses positives que queden amb el temps dels bons moments són aquestes relacions.

Quins són els moments que més té presents?

Pràcticament no vam poder ni celebrar-ho i disfrutar del que havíem fet, perquè vam acabar molt tard el *play-off* d'ascens i al cap de dues o tres setmanes ja havíem de començar la pretemporada per preparar una nova temporada a 2a divisió A. Tinc gravats molt moments, sobretot el moment del gol i quan l'àrbitre va xiular el final, però recordo molt més el conjunt que no pas un moment puntual.

Va ser una temporada espectacular guanyant la lliga. Es mereixien l'ascens després del cop que es van endur a Santander?
Vam estar molt bé en aquella eliminatòria contra el Santander. A casa gairebé no els vam deixar generar perill i al seu camp, quan estàvem millor, ens vam fer el gol en pròpia porteria. Va ser un moment molt complicat. Quan es va acabar el partit hi havia jugadors estesos a terra i destrossats. Però crec que allà vam començar a guanyar les eliminatòries següents.

Oriol Alsina, eufòric en la celebració de l'ascens a 2a divisió A del Llagostera ■ LLUÍS SERRAT

El conjunt d'aquells dos anys, amb l'ascens guanyant la lliga i la gran temporada a 2a A, és espectacular

Té molt mèrit superar una decepció així.

No va ser fàcil, i de fet en la segona eliminatòria al camp de l'Avilés vam perdre 2-0, però vam ser capaços de capgirar l'eliminatòria a casa (3-0). En aquell moment ja sabíem que ens quedava un partit de 180 minuts contra el Nàstic en què si fèiem les coses bé arribàvem al futbol professional.

Què creu que va ser clau en el partit contra el Nàstic?

Jo crec que la mentalitat extrema dels nostres futbolistes. Tots estaven endolladíssims i donaven un rendiment per sobre de les seves possibilitats. Aquell dia teníem Sellarès sancionat i Salva Chamorro va jugar lesionat, i després va acabar sortint Nuha,

que no havia tingut gaires minuts durant tota la temporada i va acabar marcant el gol de l'ascens. Del primer a l'últim van estar molt bé, i sense oblidar la nostra afició, que ens va donar una empenta molt important.

Amb el temps dona més mèrit al que es va aconseguir?

Sí que hi dones més valor. Però el que era més complicat va ser el que vam fer de guanyar la lliga. Hi havia equips molt potents com l'Hospitalet, el Lleida o el Nàstic, a més de filials molt bons, com el de l'Elx i l'Espanyol. Al final una eliminatòria és una cosa d'un partit on pot passar qualsevol cosa, però quedar primer en la lliga aquella temporada dona més valor a aquell any.

La història del Llagostera, passant de 2a regional a 2a divisió A, és única?

Segur. No hi ha un cas igual en tota la història i no crec que passi. A Llagostera vam convertir en normal el fet d'anar pujant categories, i això és difícilíssim. Per a un Llagostera té molt mèrit competir contra un Lleida o un Nàstic, que són clubs amb molts més mitjans i millors instal·lacions. No hi ha comparació. Però nosaltres vam ser ca-

paços d'anar fent camí fins arribar a 2a divisió A.

La primera temporada a 2a divisió A també va ser molt bona.

Ens va costar molt a l'inici, però si féssim una classificació de la segona volta vam quedar cinquens o sisens i hauríem pogut jugar el *play-off* d'ascens. Vam fer partits molt bons contra equips que ara estan a primera.

Té més mèrit el que es va fer a 2a divisió A aquell primer any que l'ascens?

Com més amunt jugues, més difícil és tot. No són casos senzills de comparar i no sabia amb quina quedar-me, perquè totes dues coses són realment molt importants. El conjunt d'aquells dos anys va ser espectacular i una història única.

En la segona temporada va arribar el descens. Li queda alguna espina d'aquella etapa a 2a divisió A?

Va ser un estiu molt complicat; vam haver de reconstruir la plantilla i ens va costar molt. Vam anar millorant i la segona volta va ser bona, però no va ser suficient. Vulguis o no, costa molt, perquè vam perdre el davant centre, Sergio León, i el

central, Pedro Alcalá, a qui el va venir a fitxar el Girona amb la lliga ja començada. Segurament no es va encertar en algunes decisions i també va ser un any complicat per les decisions arbitrials. De fet, si hi hagués hagut VAR potser no hauríem baixat.

En el curs 2020/21 van tornar a Palamós, canviant el nom del club a UE Costa Brava. Van ser canvis molt durs?

Pujar a 1a divisió FEF crec que va ser un punt d'inflexió, sobretot pel tema de no poder jugar a Llagostera. S'havien promès uns ingressos si es pujava que havien de ser pràcticament iguals que els del futbol professional, però a l'hora de la veritat no va ser així. Nosaltres havíem pogut viure bastants anys dels diners que s'havien ingressat amb l'equip a 2a divisió A, però ja havíem fet net i els diners que generava el propi club no donaven per mantenir-nos.

Després es van vendre el club, que va passar a ser el Badalona Futur. Què és el que va costar més?

Per a nosaltres en aquella temporada com a Costa Brava vam haver de prendre decisions molt complicades i que no volíem prendre, però que estaven condicionades perquè econòmicament era inviable jugar en aquella categoria. S'hauria pogut jugar a Llagostera, però no es van voler canviar les torres de llum i altres coses. Diria que també vam perdre una mica la il·lusió i et plantejaves què més pots fer. No t'acompanya tot-hom que t'hauria d'acompanyar i potser val més la pena fer un pas enrere i prendre la decisió de sortir del projecte.

En l'aspecte personal, va entrenar el Badalona Futur la temporada passada i aquesta ha estat aturat. Què es planteja?

Considero que vam fer una bona temporada. Quan es va acabar, però, jo necessitava descansar una mica del futbol. He preferit estar un temps sense entrenar i encara em queda, però d'aquí a uns mesos ja em començaré a plantejar si alguna de les coses que van sortint em pot interessar. Ha de ser un projecte que m'agradi. La idea és entrenador, però tampoc tanco la porta a la direcció esportiva. ■

BREUS

BÀSQUET

Ricky, pendent del Barça. Ahir a mitjanit va acabar el termini pels clubs per presentar ofertes qualificades als jugadors que han tingut aquest curs. Ricky Rubio sabrà ja avui si rep o no una oferta blaugrana i d'aquesta manera queda alliberat dels drets que tenia el Barça i pot fitxar per l'equip que vulgui. El base està meditant el seu futur i, tot i que s'havia parlat de poder-se retirar, la seva voluntat és continuar jugant. ■ X.B.

Sima deixa la selecció espanyola. El pivot gironí Yankuba Sima i l'aler viianoví Miquel Salvó van ser descartats per Scariolo en la preparació del preolímpic que es disputarà del 2 al 7 de juliol a la Fonteta de València. També van descartar Santi Yusta i ara queden quinze jugadors a les ordres del seleccionador i avui s'hi afegirà el nacionalitzat Lorenzo Brown.

Protesta a Lleida. La renúncia de l'ICG Força Lleida a la plaça assolida a la pista de Lliga Femenina 2 ha provocat un terrabastall important perquè les set jugadores que queden a l'equip se senten enganyades per les promeses que se'ls va fer abans i després de pujar de categoria. El Força Lleida va decidir intercanviar la seva plaça per continuar jugant a Supercopa i divendres ho va comunicar a la plantilla. Avui hi ha convocada una concentració de protesta al pavelló de Barris Nord (17h) i es llegirà el manifest que ja han penjat a les xarxes. Demanen respecte i justícia. ■ X.B.

CICLISME

Mireia Benito, als Jocs. La catalana Mireia Benito (1996), ex-ciclista del Massi, ha estat seleccionada per competir en les proves en ruta i la contrarellotge dels Jocs Olímpics de París, segons va anunciar ahir la Federació Espanyola de Ciclisme. ■

Futbol català. L'Espanyol ha estat l'únic dels vuit equips que ha disputat la promoció d'ascens i que ha aconseguit pujar. Quatre han descendit

Final de temporada negra per als equips catalans

Marta Escubós
BARCELONA

Ha estat un final de temporada molt negre per al futbol català. Només l'Espanyol i la Unió Esportiva Olot han aconseguit pujar de categoria. Una alegria que contrasta amb la decepció de fins a vuit equips que han disputat el *play-off* d'ascens i que s'han quedat a les portes de fer un salt endavant. Quatre més han descendit. En la temporada 2024/25 només hi haurà tres representants en les categories professionals. Un cop molt dur per al futbol català, amb una llarga tradició futbolística però que cada cop té menys presència en l'elit del futbol estatal.

La temporada regular no ha estat gens dolenta per als equips de casa nostra que militen entre la segona divisió i la segona federació, guanyant-se el dret a disputar la promoció d'ascens. Només els blanc-i-blaus, però, se'n van sortir. La resta, van caure eliminats. Els de la primera FEF són els casos més recents i més dolorosos. El Barça Atlètic no va poder superar el Còrdova, i el Nàstic va viure un final

Pau Víctor es lamenta a Còrdova, on el Barça Atlètic es va quedar a un pas de pujar a segona divisió. ■ MARC GRALLPERA / FCB

molt cruel al Nou Estadi Costa Daurada, amb un gol en l'últim minut de la pròrroga contra el Màlaga. Aquests seran els únics representats de la tercera categoria, després del descens del Sabadell i el Cor-

nella.

El Sant Andreu, l'Europa, el Badalona Futur i el Lleida Esportiu van caure eliminats en la primera ronda de la fase d'ascens de segona a primera FEF. A més, el Manresa i el Cer-

Els catalans a les principals categories el proper curs

1a divisió

Barça
Girona
Espanyol

2a divisió A

Cap

1a divisió FEF

Nàstic
Barça Atlètic

2a divisió FEF

Sant Andreu
Europa
Lleida Esportiu
Badalona Futur
Terrassa
Espanyol B
Sabadell
Cornellà
Olot

danyola van descendir a tercera federació, en què l'Hospitalet no va poder superar el *play-off* d'ascens a segona FEF. Una categoria on hi haurà l'Olot, que va assolir el títol de campions de tercera. ■

Motor. El pilot de Sant Antoni de Vilamajor signa el tercer triomf de l'any a l'Indy Car i després de nou proves mana amb 23 punts de marge

Àlex Palou, líder a mig campionat

X. Agustí
BARCELONA / MONTEREY

El pilot de Sant Antoni de Vilamajor Àlex Palou (Chip Ganassi), nou líder de l'Indy Car després de la victòria a Laguna Seca, manté intactes les seves possibilitats per revalidar el títol del campionat de monoplaques nord-americà quan ja s'han disputat la meitat de les curses puntuables, nou de divuit.

En el Firestone Grand

Prix de Monterey, el pilot vallesà va fer tota una demostració de pilotatge per repetir el triomf del 2022 i va saber treure profit dels problemes dels seus principals rivals en la pugna pel títol. Després de nou curses, Palou ja suma tres victòries i amb 285 punts en té 23 més que l'australià Will Power (Penske) i 32 més que el seu company d'equip, el neozelandès Scott Dixon.

Palou, que sortia des de

la posició preferent, es va veure sorprès pel nord-americà Kyle Kirkwood (Andretti), que el va avançar per l'exterior en el primer revolt. Tots dos van marcar un ritme molt alt, que només va poder mantenir el suec Felix Rosenqvist (Meyer Shank). El pas per boxes era clau. Kirkwood va ser el primer i va deixar el lideratge per a Palou durant algunes voltes. Però el més beneficiat de la primera parada va

ser Rossi, que va passar a prendre el comandament.

Estratègia arriscada

Gairebé a l'equador de la prova, els passos per boxes i les banderes grogues pels accidents de Dale Coyne, Nolan Siegel i Luca Ghiotto van posar a prova l'estratègia dels candidats principals. Barry Wanser, el responsable de l'equip de Palou, va decidir allargar la visita als mecànics al màxim possible i esgarrapar segons als rivals. L'aposta, arriscada, va sortir rodona. El pilot català es va reincorporar a la cursa en tercer lloc, darrere de Herta i Rossi, quan encara restaven 38 voltes. La conducció de Palou va ser magnífica. Només va necessitar cinc voltes per progressar fins al segon lloc i dues més tard ja havia recuperat el lideratge. ■

Paulí podria tornar al MoraBanc. ■ ACBPHOTO

Bàsquet. ACB. El Barça no fa cap oferta qualificada al gironí, que pot decidir el futur

Paulí s'allunya de Fontajau i podria tornar a Andorra

Xavi Ballesteros
GIRONA

Un dels jugadors que han sonat més per poder jugar el curs vinent al pavelló de Fontajau, Oriol Paulí (2m01, 1994), sembla que tornarà el curs vinent a Andorra. El MoraBanc li ha fet una bona oferta per ser una peça important i això frustraria el desig gironí de veure un jugador autòcton. Ahir el Barça no li va fer cap oferta qualificada i queda alliberat del club blaugrana. El gironí Paulí va estar dues temporades al Principat andorrà (2020-2022) després de sortir del Barça i estar sis temporades al Gran Canària. Aquest curs en el Barça ha jugat 17 partits amb una mitjana d'11 minuts, 4,4 punts i 5,4 de valoració, i ha estat un dels habituals fora de les convocatòries. Ara busca ser important. ■

BREU

BÀSQUET

Homenatge de la FEB a Marc Gasol. El president del Bàsquet Girona, Marc Gasol, rebrà avui un homenatge (19 h) de la Federació Espanyola de Bàsquet (FEB) en el partit amistós que la selecció de Sergio Scariolo jugarà contra Itàlia al Wizink Center. Gasol ha estat 191 vegades internacional amb la samarreta espanyola i ha guanyat dos mundials i dos europeus.

LA ZONA AMPLA

Xevi Masachs

Un deure, un drama i massa alarmes

L'asterisc que vam haver de posar dimarts passat, perquè a la Federació Espanyola i LaLiga no se'ls va acudir res millor que fer el sorteig del calendari de primera sense saber tots els equips, ja el podem esborrar. L'Espanyol torna a primera. No fa res més, de fet, que assumir una obligació. No només pel que hauria representat quedar-se sense ascens —em costa qualificar un partit com el més important de la història d'un club que farà 124 anys, però l'escenari hauria estat realment fosc sense pujar—, sinó per la trajectòria i l'història d'un club que ha tornat a primera de seguida els sis cops que n'ha baixat. I, és clar, pel pressupost i el nivell de l'equip, que ni Luis García ni sobretot Rarnis van saber fer fiable. Ha estat Manolo González, l'home fet al futbol modest que ha tingut l'oportunitat de la seva vida i l'ha aprofitat, tot i que ara falta que l'Espanyol se'l cregui de debò i hi aposti també per dirigir la nau a l'elit.

Més que un èxit, els blanco-i-blaus han complert un deure que, en condicions normals, haurien d'haver assolit per la via directa. És innegable, però, que pujar en el play-off, per més potencial que es tingui, costa Déu i ajuda. I una mica més i tot. La crueltat que va viure dissabte el Nàstic, penalitzat entre altres obstacles pels insensats que llançaven pilotes al camp, entra al podi de les grans garrotades d'unes eliminatòries que captiven els que se les miren des de fora i commouen els que les viuen. El drama al Nou Estadi capitalitzava, sobretot pel guió, la frustració que també vivia el Barça Atlètic, l'endemà a Còrdova. La mateixa amb què, en la primera eliminatòria per pujar a primera FEF, queien de cop l'Europa, el Sant Andreu, el Lleida Esportiu i el Badalona Futur. Tampoc se'n va sortir diumenge l'Hospitalet, que buscava l'ascens a segona FEF. És tot per mala sort? Per casualitat? Massa.

L'ascens de l'Espanyol torna a deixar la màxima categoria amb tres representants catalans, un fet que comença a ser un costum ara que el Girona s'està consolidant a l'elit i que abans havíem vist puntualment quan el Nàstic va pujar i, ja molt més enrere, amb el Sabadell. Està prou bé, tenir tres catalans a primera, sobretot perquè aspirar a més ara mateix és gairebé utò-

Manolo González, mantejat pels jugadors de l'Espanyol, en la celebració del retorn a primera ■ RCD ESPANYOL

pic. Aquí ve el drama. Ni un sol equip del país entre els 22 que competeixen a segona A. I només dos, el Nàstic i un filial (el Barça Atlètic), a la primera FEF, que té dos grups de 20 equips, després del descens del Sabadell i el Cornellà. Dels 82 equips que competeixen en les tres principals categories, només cinc —i dos són del mateix club— són de casa nostra, i això que és la zona, juntament amb Andalusia, amb més llicències. Massa senyals. Massa alarmes. No pot ser tot per infortuni.

El panorama convida a la reflexió, i és en aquest escenari que pren força la reivindicació que fa anys proclama la Unió Esportiva Olot i el seu president, Joan Agustí, per resoldre el greuge de tenir un sol grup català de tercera i tot l'embut que es genera. S'hi afegirà algú més? Podria ser un primer pas per fer revifar el futbol català. Precisament demà hi ha a Sant Cugat del Vallès l'assemblea general ordinària de la Federació Catalana. Teòricament, un escenari òptim per parlar-ne. És clar que prou embolics hi ha al voltant de la federació per aspirar a avançar en grans solucions.

MEMÒRIA PRESENT

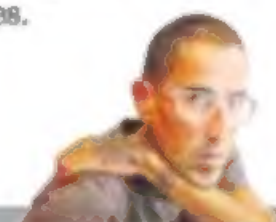
Molta força

El Força Lleida, ascendit a l'ACB fa quinze dies, renuncia a la plaça a la Lliga Femenina 2. Ho fa un any després de la fusió entre el club fundat el 2012 agafant el relleu de l'extingit Lleida Bàsquet i el Club Bàsquet Lleida, les jugadores del qual van assolir l'ascens i tenen convocada una concentració aquesta tarda (17 h) al Barris Nord.

"La nostra voluntat és enfortir el bàsquet lleidatà, deixant de banda els sexes i les samarretes", va dir el president del Força Lleida, Albert Aliaga, el dia de l'assemblea extraordinària del Club Bàsquet Lleida aprovava l'absorció del primer equip. Era el darrer capítol d'una fusió entre les dues entitats que va tenir la seva gènesi en els dos planters: CBF Lleida. En la mateixa notícia del Segre, al gener, s'indicava que el repte era ascendir a la Lliga Challenge, sense descartar la via administrativa per aconseguir-ho, i al cap de dues o tres temporades, pujar a la Lliga Femenina. Dos o tres anys és el mateix període que ara marca el dirigent del Força Lleida, amb l'argument de "treballar perquè surtin jugadores de la base i del territori". "Les set ens n'anirem del club si no canvien d'opinió", deien les jugadores que quedaven a la plantilla del darrer campió de la Lliga Catalana de la categoria.

València va perdre el Ros Casares el 2012 quan amb Roberto Íñiguez havia alçat, per fi, l'Eurolliga. I el club del president de Mercadona, Juan Roig, ha guanyat els últims quatre títols FEB de la màxima categoria femenina. I si tornen a anar mal dades? A Fontajau, de moment i per timings, no hi ha hagut fusió. Molta força a totes.

Borja Sánchez

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005 Girona
Tel. 972 18 64 00

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit legal: GI-680-2004

Amè el cupert:
Departament de la Presidència

EDITOR: HERNANDEZ COMUNICACIONS SL
PUBLICITAT: EDU CIBRANA

DIRECTOR:
XEVI MASACHS I PERACABALA

DIRECTOR ADJUNT:
JUAN MARTÍ

EL REI DE LA RAJOLA.COM

13.95 € m²

8.95 € m²

RAJOLA & GRES